

[Skruksager Skau]

så, og hvis vi fastholder det nuværende system, er vi også fri for det afgrænsningsproblem, som skatteministeren har omtalt.

Jeg kan kun anbefale, at flere anpartsselskaber ansøger om at få en forhåndsbesked, men herved bliver de ikke blåstemplet, for Ligningsrådet har jo ikke nogen sikkerhed for, at det pågældende projekt bliver gennemført lige nøjagtig på den måde, det er opstillet i papirerne. Det kender vi jo fra tidligere, og derfor vil en sådan blåstempling, som vi kan se aftrykt i aviserne, på ingen måde være en skatteydergaranti i sidste ende.

Venstre kan altså ikke støtte det foreliggende forslag, men vi vil gerne anbefale, at de anpartsselskaber, som er vigtige i vores samfund, sikrer, at de projekter, de gennemfører, også indeholder de reelle værdier i stedet for noget luftigt.

Aase Olesen (RV):

Da mit partis ordfører i denne sag, hr. Bernhard Baunsgaard, er forhindret i at være til stede, skal jeg på Det Radikale Venstres vegne sige, at vi anerkender bestræbelsen for at opfange urimelige anpartstilbud. Og med urimelige tilbud mener vi især tilbud med meget højt afskrivningsniveau. Det kan være meget tidrøvende for skattemyndighederne bagefter at gennemgå måske op til 10.000 anpartshaveres forhold, og vi opfatter det egentlig, som om hovedformålet med dette forslag er at lette skattemyndighederne ved på forhånd at fange de urimelige tilbud.

Men det må være en absolut betingelse for os, at anpartskøberen ikke på nogen måde ved en eventuel vedtagelse af denne karakter kan opfatte en sådan anerkendelse som en statsgaranti.

Ordet »godkendelse« må derfor overhovedet ikke komme på tale; det må ikke forekomme i en annonce eller på anden måde i udbudsmaterialet. Hvis man skal ind på dette her, må det alene fremgå, at anpartstilbudet er i overensstemmelse med den gældende skattelovgivning. Det må fortsat være sådan, at køb af en anpart skal være resultatet af en vurdering foretaget af køberen af det konkrete projekt. Det kan ikke være sådan, at staten på nogen måde skal kunne sige god for en handel i almindelig merkantil forstand.

Emmert Andersen (CD):

Hvert år op til jul bryder der en vis panik ud i befolkningen: Man skal skynde sig at sikre sig nogle afskrivningsberettigede anparter. Det kommer i avisen, man bruger det meget, og aviserne opfatter efterhånden køb af anparter som en skattefidus. Politikerne følger med, og lige så snart det kommer frem, er der politikere, der når som helst, hvor som helst er rede til at opfange en stemning i retning af, at nu skal vi søreme også det her til livs. Det er, som om man betragter alle disse projekter som skattefiduser.

Jeg vil lige henlede opmærksomheden på, at der i 1981 kom en betænkning, betænkning nr. 937, vedrørende lovgivning om kommanditselskaber. Der var blevet nedsat en kommission af den daværende socialdemokratiske regering bestående af alt, hvad der findes inden for erhvervslivet. Der var Assurandør-Societetet, Butikshandelens Fællesråd, Danmarks Rederiforening, Den Danske Bankforening osv. På den anden side var der Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Kooperative Fællesforbund, Andelsudvalget, Fællesforeningen for Danmarks Brugsforeninger osv. Udvalget drog den hovedkonklusion, at »kommanditselskabsformen er en i princippet god og hensigtsmæssig selskabsform, der har vist sig egnet til at tilføre erhvervslivet risikovillig kapital, og som følgelig bør bevares«.

Hvis det er udgangspunktet, synes vi – det syntes man dengang, og der er vel ikke ændret noget siden – at det er noget, der skal bevares. Men det er, som om hensigten med dette forslag er, at man vil anpartsprojekter til livs, idet man siger, det er skattefiduser, at det er skattevæsenet, der finansierer osv., uden at tage hensyn til de ganske mange anpartsprojekter, som har været samfundsmæssigt gavnlige.

Nu vil man altså have, der skal foreligge en forhåndsgodkendelse, og det skal gælde alle projekter, også de tilfælde, hvor man har fulgt objektive skatteregler, også de tilfælde, hvor statsautoriserede revisorer og advokater har sagt, at det er lige efter bogen. Alligevel skal man altså have en forhåndsgodkendelse, et omsvøvsdepartement, som kun kan forsinke sagen ganske meget. Det tager lang tid, fra et projekt opstår, til det skal markedsføres, og til det er færdigt. Der går et år, og der kan gå to. Nu skal det yderligere forsinkes med 3 måneder eller med et halvt år, også de projekter, der følger de objektive skatteregler.